

MOLITVA ZA DUSE NEVINO POSTRADALIH

Njegova svetost patrijarh srpski gospodin Pavle sluzio je juce u podne na dvogodisnjicu u crkvi svetog Marka na Tasmajdanu parastos "za duse nevino postradalih i nepravedno od zlocinaca ubijenih" u 78-dnevnom bombardovanju nase zemlje,

NATO bombardovane SRJ koje su 24. marta 1999. godine zapocele vazduhoplovne snage Severnoatlantske alijanse, a u kojem je, prema nepotpunim podacima, poginulo 520 civila, 579 vojnika i 177 policajaca. Osim clanova porodica zaposlenih u RTS, koji su poginuli pri raketiranju zgrade drzavne televizije, izgubljenih vojnika i policajaca cija su deca i roditelji doneli slike svojih izgubljenih oceva i sinova, ovom pomenu nevinim zrtvama prisustvovali su clanovi Svetog arhijerejskog sinoda Srpske pravoslavne crkve mitropolit zagrebacko-ljubljanski Jovan, episkop zvornicko-tuzlanski Vasilije i episkop timocki Justin.

Parastosu, koji je povodom Dana secanja sluzio patrijarh srpski u sasluzenju sa vise od 20 svestenika beogradskih crkava i staresinom ruske crkve Svete Trojice ocem Vitalijem Tarasjevom, prisustvovao je i predsednik Savezne Republike Jugoslavije dr Vojislav Kostunica.

Posle pomena, u kojem su ucestvovali i svi prisutni u prepunom hramu drzeci upaljene svece, patrijarh se kratkom besedom obratio okupljenima

- Pred svakim covekom uvek jedna smrt stoji. Po veri nasoj jevanjeljskoj, smrt mucenicka drugo je od smrti zlocinacke, a nasi preci, ceneci tu jevandjeljsku pouku, znali su da izdahnu i na kocu i na konopcu za istinu, za pravdu i za slobodu svoju i svog naroda, Naravno, ako treba da se branimo od neprijatelja, da to cinimo kao ljudi. Puska naspram puske, a ne da donosimo smrt nevinoj decici. Ne daj Boze da to cinimo mi, niti iko drugi na svetu - porucio je patrijarh Pavle u besedi posle parastosa, uz molitve Gospodu da "zivimo i mremo kao sluge Bozje, sa verom da je onaj ko na Bozjem putu umre i pogine ziv", napomenuvsi da nam je svima zajednicko to sto znamo da cemo jednog dana da umremo, ali nije isto da li cemo umreti na strani zla ili na strani dobra.

"Ovaj pomen stradalima nije prvi u kojem se u poslednje vreme molimo za duse nasih nevino stradalih mucenika, rekao je patrijarh Pavle, pre samo nekoliko meseci u Gracanici smo se molili za 11 nesretno nastradalih u autobusu raznetom od ogromne kolicine eksploziva koji je zlocinacka ruka aktivirala sa daljine".

"Zalost je to bila velika", rekao je Njegova svetost patrijarh srpski gospodin Pavle, "ali bi bila i neprebolna da smo mi takve zlocine cinili nad bilo kojim drugim narodom". Moramo imati na umu ono cemu nas uci nasa vera, jevanjeljska i pradedovska, a to je da i kada nam je najteze ne zaboravimo da ce nam svima doci onaj cas kad cemo morati da damo konacan odgovor na pitanje: na sta smo upotrebili svoj zivot, napomenuo je poglavar Srpske pravoslavne crkve.

Vojislav Kostunica se posle parastosa zadrzao u kracem razgovoru sa clanovima porodica nastradalih, a njegov odlazak sa platoa ispred crkve na Tasmajdanu gradjani su propratili aplauzom. Clanovi gradske vlade polozili su u subotu venac u Aberdarevoj ulici na spomenik poginulim radnicima RTS-a stradalim pri raketiranju zgrade, koji je podignut u Tasmajdanskom parku, nedaleko od crkve Svetog Marka i Ruske crkve Svete Trojice, kad su i ova dva hrama pretrpela stetu. Prema tvrdnjama ocevidaca, roditelji nastradalih u zgradi RTS sklonili su venac Gradskog odbora JUL-a koji su zatekli na spomeniku u Tasmajdanskom parku.

Delegacija Gradske skupstine Beograda polozila je juce venacna spomenik devojcici Milici Rakic u Batajnici.

PARASTOS I U GRACANICI

Gracanica - Parastosu svim nastradalim Srbima tokom NATO bombardovanja i posle ulaska medjunarodnih vojnih snaga na Kosovo i Metohiju, koji je u manastiru Gracanica sluzio episkop rasko-prizrenski Artemije (Radosavljevic), prisustvalo je nekoliko stotina gradjana centralnog Kosova, javio je Radio B 92, pozivajuci se na agenciju Sma.

Isti izvor navodi da su se Srbi tacno u podne okupili ispred Doma kulture u Gracanici odakle su noseci transparent "Zaustavite ubijanje Srba" otisli do manastira, gde je sluzen parastos.

Obelezavanju dvogodisnjice NATO bombardovanja u Gracanici prisustvovao je i Momcilo Trajkovic, predsednik Saveznog komiteta za Kosovo i Metohiju.

POSTA ZA 55 POGINULIH

Nis - Povodom Dana secanja na poginule u NATO agresiji na SRJ, pored spomen kapele u centru Nisa, koju je grad podigao u znak secanja na 55 rtava bombardovanja, 24. marta odata je pota i odrzan parastos kojem su uz oko 200 gradjana prisustvovali i predstavnici Skupstine grada, Vojske Jugoslavije i vise udruzenja. Istovremeno, nekoliko desetina gradjana okupilo se istim povodom ispred spomenika zrtvama NATO agresije, koji se nalazi na dvadesetak metara udaljenosti, koji su proslje godine otkrili visoki predstavnici SPS i JUL. Okupljeni ispred ovog spomenika nisu presli ulicu da bi prisustvovali parastoru ispred kapele.

Predsednik gradske vlade Aleksandar Krstic je nakon govora u kojem je porucio da građani Srbije "nikada nece zaboraviti ovo stradanje", ali i upozorio da "i na ovaj dan postoje neki koji se okupljaju na drugoj strani ulice", otisao od spomen kapele do spomenika zrtvama agresije i na njemu takodje polozio cvece. Za njegovim primerom krenuli su i predstavnici VJ, kao i vise desetina građana, koji su zatim odali postu poginulima i pred ovim "levicarskim" spomen obelezjem. U toku 78 dana NATO bombardovanja poginulo je 55 civila, vojnika i policajaca iz Nisa. Samo 7. i 12. maja 1999. godine od kasetnih bombi, koje su zabranjene meljunarodnim aktima, poginulo je 15 gradjana, a vise od 70 je ranjeno. U

bombardovanju su osim vojnih ciljeva pogoljeni i deo Klinickog centra, gradska pijaca, kao i stambena naselja Medosevac, Sljaka i Duvaniste. Na grad je baceno 300 projektila i 16 kontejnera sa vise od 3000 kasetnih bombi.

POZDRAVNI GOVOR ARHIEPISKOPA PRAGA I CESKIH ZEMALJA HRISTOFORA NA RUCKU U CAST EPISKOPA RASKO-PRIZRENSKOG ARTEMIJA

U Pragu 19. marta 2001.

Vase Preosvestenstvo, Vase Ekselencije, drage dame i gospodo,

Moguće je da će mnogi od nasih savremenika biti iznenadjeni cinjenicom da je Ceska Pravoslavna Crkva i njeni prvi koraci u savremenoj istoriji neraskidivo vezani za Srpsku Pravoslavnu Crkvu. Razlog za to je da je Srpska Pravoslavna Crkva u vremenu pre nastanka prve Cehoslovacke a i u vremenu izmeju dva svetska rata vodila duhovnu brigu o pravoslavnim Cesima i pokazala ogromno razumevanje za njihove duhovne potrebe. Bozjim promislom je covek koji je obnovio Pravoslavlje u Ceskim zemljama, prvi pravoslavni episkop Bohemije, Moravske i Sleske, sveti Gorazd Novomucenik, hirotronisan za episkopa u Beogradu. Izuzetno dobri i prijateljski odnosi izmeju Kraljevine Jugoslavije i prve Cehoslovacke bili su u to vreme preduslov za snazne veze na crkvenom nivou. Siroko razgranato drvo Pravoslavnog Hriscanstva moglo je onda uroditi bogatim plodovima u zemljama Bohemije, Moravske i Sleske u prvoj polovini XX veka. To je bilo moguće zahvaljujuci brizi Njegove Svetosti tadasnjeg srpskog patrijarha Gavrila i niskog episkopa Dositeja, koji su bili do 1939. neposustali pomagaci i izuzetni prijatelji Svetog vladike Gorazda Novomucenika. Moguće bi bilo nasiroko pricati o tim vremenima i vezama, a i raspravljati kada su i zasto za dugo godina duboki duhovni prepleti nase dve crkve nasilno prekinuti. Prvo tokom nacistickog rezima, a zatim tokom dugotrajne komunisticke diktature.

Za mene i sve nas velika je cast i povod za radost da danas, posle mnogo decenija, mozemo da pozelimo meju nama dobrodoslicu izuzetnom predstavniku Srpske crkve i nasem dragom prijatelju, episkopu Rasko-prizrenskom i Kosovo-metohijskom g. Artemiju, koji je u najslozenijoj situaciji etnicke zategnutosti i nasilja i na kraju rata ostao na strani koju mnogi na nesrecu odbijali i nisu culi. Na strani oprostaja i mira i na strani obicnog naroda, Hriscana i Muslimana koji su na Kosovu i metohiji mnogo propatili tokom poslednje decenije HH veka.

Za mene je bila velika cast ba posetim Njegovo Preosvestenstvo uz pomoc KFOR-a u njegovom privremenom konaku u Gracanici i da sluzim Svetu Liturgiju za mir i pomirenje bas tamo gde je to najpotrebnije. Tokom te posete uspostavili smo prijateljstvo sa covekom koji je danas mozda najpazljivije cuvan predstavnik cerkve u svetu. Nije to zbog njegove greske vec zbog aspurdne zategnutosti u oblasti koja je pod njegovim duhovnim starateljstvom.

Njegovo Preosvestenstvo, nas blagosloveni prijatelj vladika Artemije svojim misljenjima i predlozima, zasnovanim na savrsenom poznavanju lokalne stvarnosti i analizi stvarnog stanja, ali najvise na svom dubokom hriscanskom verovanju, cesto iznenaljuje sve pomagace etnickih resenja a i one koji u napetoj situaciji na Balkanu vide samo mogucnost da povecaju svoje materijalne dobiti.

Na nesrecu tekuca zbivanja u juznoj Srbiji i Makedoniji, ali uglavnom i dogalaji na Kosovu pokazuju da su glas naseg gosta vladike Artemija koji se nije cuo i njegovi predlozi koji nisu prihvaceni bili mozda prilika da se u to vreme uspostavi mir i pravda.

Drage dame i gospodo,

Ovih dana smo svedoci zapanjujuceg procesa integracije i povecane kooperacije svakoga sa svakim, sto bi mozda moglo da bude garancija za buduće generacije da se nikad nece ponoviti uzasi kroz koje je morao proci nas kontinent u poslednjem milenijumu. Svi stvarno verujuci Hriscani - pravoslavni, rimokatolici i protestanti, a i svi evropski muslimani i jevreji, a u stvari i svi ljudi dobre volje pozvani su sad od strane Ujedinjenih nacija i mnogih drugih medjunarodnih organizacija da postanu ko-arhitekta i graditelji kulture mira i nenasilja na pocetku 21. stoleca. Takva kultura je neophodan preduslov za razvoj ljudskog drustva zasnovanog na najplemenitijim vrednostima i idejama koje bismo zeleti da se ispune i koje bi takođe svi duboko verujuci ljudi zeleti da unesu u drustvo.

Proces dezintegracije i dogadjaji u Jugoslaviji su za sve nas tuzan podsetnik i opominju nas na krhkost naseg mira. Oni nas podsecaju i na to kakve je vrsta zla skrivena u svim vrstama nacionalizma i fundamentalizma i u svim pragmaticnim ideologijama cije pristalice proglasavaju odbranu zivota i covecanstva, ali u njihovo ime spremni su da ubijaju neduzne.

U vezi sa skorasnijim dogadjajima o kojima smo saznali iz medija, zeleo bih da podsetim na kriticki stav nase Pravoslavne Crkve prema vojnoj intervenciji protiv Jugoslavije u 1999. Ovo kriticko stanoviste delili smo sa Svetskim Savezom Crkava, Konferencijom Evropskih Crkava i mnogim drugim Crkvama i ekumenskim organizacijama. Zeleo bih da uverim nase goste a posebno Njegovo Preosvestenstvo vladiku Artemija da nas stav u to vreme nije bio zasnovan na nekim sentimentalnim odnosima, vec pre svega na saznanju stvarnog stanja kosovometohijskih Srba i Albanaca na prostoru gde je sukob dostigao vrhunac.

Uprkos svemu sto se desilo na teritoriji Kosova i Metohije i na Balkanu u poslednjih nekoliko godina, zajedno sa nasim blagoslovenim gostom vladikom Artemijem ja sam siguran da su velika vecina kosovometohijskih Srba i Albanaca, kao clanovi ostalih nacija zeleti i jos zele da zive u miru sa svojim susedima. Bas kao i svi duboko verujuci ljudi u Evropi i u svetu. Pozvani smo od samog Hrista da u hriscanskom duhu postignemo stvaran mir i pomirenje. On je car mira koji miri i izliva prastanje u sva srca.

Vase Preosvestenstvo, drage dame i gospodo,

Dozvolite mi da dignem ovu casu za vase zdravlje i zdravlje naseg blagoslovenog gosta koji je za nas glasnik ili tacnije prorok mira i prastanja, iako dolazi iz oblasti uzburkanoj sukobima. Ova poseta nam simvilicno obnavlja sestrinske veze nase dve Crkve a i garantuje nam da je proces demokratizacije u Srbiji i na Balkanu neizmenjiv, iako će svakako zahtevati dobru volju, pomoc i podrsku svih nas.

U vase zdravlje!

Promene u zoni bezbednosti

SNAGE SRJ USLE U JOS DVA SEKTORA

Prevoj Kula - Kursumlija, 25. marta Jutros, tacno u osam casova, zdruzene snage Vojske Jugoslavije i MUP-a Srbije pocele su da ulaze u sektore "A" i "C" - zapad kopnene zone bezbednosti, u duzini od 263 kilometra. Sektor "C" zapad obuhvata deo zone bezbednosti na pravcu granice sa Albanijom, dok sektor "A" obuhvata deo od Kursumlije, uz granicu sa Crnom Gorom do albanske granice. Prilikom izdavanja naredbe za ulazak u sektor "C" - zapad i "A", komandant Podgorickog korpusa Druge armije VJ pukovnik Vukailo Calenovic obratio se vojnicima recima da je njihov osnovni zadatak da cuvaju mir i da sprecavaju akcije albanskih terorista.

Vojnici su potom izvijali i pretrazivali teren, a oko 10 casova stigli su na prevoj Kula, na putu prema Peci, gde je ustanovljena krajnja linija koju obezbejuje Vojska Jugoslavije. To je na kilometar od administrativne granice prema Kosovu i Metohiji. Sa druge strane, takoje kilometar od te granice, pocinje bezbednosna zona koju kontrolise Kfor. Duzina bezbednosne zone koju obezbejuje Druga armija je 170 kilometara ili oko hiljadu kvadratnih kilometara.

U sektor "A" usli su jutros i delovi 15., 354. i 125. mehanizovane brigade Trece armije VJ. Sa policijskim snagama MUP-a Srbije oni ulaze pretežno u srpska podrucja izmeju Medveje i Kopaonika, gde su uspostavili kontakt sa jedinicama Uzickog i Podgorickog korpusa. Ova administrativna linija duga je stotinak kilometara i u njoj se nalazi 19 naselja sa srpskim zivljem.

Povratak jugoslovenskih snaga u sektore "A" i "C" - zapad nadgledaju Nebojsa Covic, predsednik Koordinacionog tela savezne i republike vlade za jug Srbije, i general-potpukovnik Ninoslav Krstic, komandant zdruzenih snaga bezbednosti.

Mapa: Povratak zdruzenih snaga SRJ u kopnenu zonu bezbednosti Sektor A i Sektor C

Kursumlija, 25. marta Danasnja akcija ulaska nasih snaga u kopnenu zonu bezbednosti u svim delovima posedanja na glavnom pravcu Kursumlija - Merdare završen je uspesno, planski i organizovano. Nase snage se sada utvrjuju i pripremaju za duzi boravak. Sa snagama Kfora kontakti su uspostavljeni u rejonima Prepolca, Matarove i Kutlova - saopstio je Milovan Coguric, sekretar Ministarstva odbrane Jugoslavije.

Jutros, tacno u osam casova, jedinice Vojske Jugoslavije pocele su ulazak u sektore "A" i "C"-zapad, u duzini od 263 kilometra. Potpukovnik Ljubisa Ivic, pomocnik komandanta 15. brigade Vojske Jugoslavije, obavestio je da snage VJ operaciju u dolini Kosanice izvode na pravcima: Dobri Do, Merdare, Prepolac, Igriste - Rastelica, Cegrovo - Trnka i Mercez - Lukovo - Trebinje.

Znak za ulazak je dat u predvijeno vreme, a vec u 9.30 casova kolona stize u Merdare. Posle pretrage terena od zaostalih kasetnih bombi (ovo selo kursumlijske opstine na administrativnoj liniji sa Kosovom i Metohijom u toku agresije u nekoliko navrata je bombardovano ovom vrstom oruzja) pripadnici VJ ulaze u rejon.

U centru sela operaciju povratka nasih snaga bezbednosti prate i mestani. Starina Mirko Scepanovic kaze da povratak nase vojske uliva sigurnost, pa na okolnim njivama i u obliznjim bastama seljaci nastavljaju setvu prolecnih useva. Povratak Vojske nadgledaju predsednik Koordinacionog tela savezne i republike vlade za jug Srbije Nebojsa Covic i komandant zdruzenih snaga bezbednosti general-potpukovnik Ninoslav Krstic.

General Krstic je istakao da se operacija odvija planski i organizovano, bez problema. Izrazavajući izuzetno zadovoljstvo tokom akcije, komandant nasih snaga bezbednosti najavio je da ce se kroz dan-dva na kontrolnoj tacki severno od Merdara rukovati predstavnici nase vojske i Kfora, a za sutra u 14 casova zakazan je sastanak komandira Vojske Jugoslavije i Kfora na ovim pravcima.

Prema recima generala Krstica, snage bezbednosti Trece armije na Pancecevom vrhu na Kopaoniku, tokom dana postavice zastavu SR Jugoslavije. Na ovom pravcu razmestice se oko 1.800 vojnika - dodao je general Krstic, isticuci da i na ostalim okolnim pravcima, koji su zbog komunikacija slozeniji od merdarske, citav posao tece planski.

Oko 11 casova na punktu u Merdaru sekretar Ministarstva odbrane Jugoslavije Milovan Coguric, u izjavi za "Politiku", navodi:

- Na osnovu sporazuma komandanta Kfora, generala Kabijozua i komandanta nasih zdruzenih snaga bezbednosti generala Krstica, danas smo preuzeli i ovaj deo teritorije i to 263 kilometra sektora "A" i pet kilometara sektora "C" zapad u Kopnenoj zoni bezbednosti. Sektor "A" se proteze od Medveje do pet kilometara pred granicu Crne Gore i Albanije, a sektor "C" obuhvata tih pet kilometara. Inace, sve je urajeno po planu, postepeno i fazno. Ovo je jos jedna potvrda poverenja izmeju nasih snaga bezbednosti i snaga Kfora, a takoje i poverenja izmeju SRJ i svih 37 nacionalnih zajednica koje su uklucene u akcije i organizaciju Kfora. To je za nas veoma znacajno jer smo pod nas suverenitet i integralni deo Srbije i Jugoslavije vratili jos jedan deo nase teritorije.

Na ovaj nacin, uz postovanje prekida vatre i svih pravila koja vaze na ovoj teritoriji i saradnju sa snagama Kfora, sticu se uslovi o mogucnostima vracanja sektora "D" pod suverenitet i integritet nase drzave, a potom i za vracanje sektora "B". Vazno je istaci da ce dijalog sa albanskom etnickom zajednicom biti nastavljen tokom naredne nedelje a sve ovo radimo uz pomoc i saglasnost mejunarodne zajednice. U svemu tome najvaznije je da nece biti promena granica na Balkanu, niti specijalnog statusa ili autonomije na jugu Srbije - naglasio je Milovan Coguric, koji se tokom operacija na merdarskom pravcu sreo i sa posmatracima mejunarodne zajednice - Kfora i Evropske unije. Oni nemaju nikakvih primedbi i pozitivno su se izrazili o celokupnom toku dosadasnjeg rada na ovom pravcu - rekao je Coguric.

Inace, administrativna linija u opštini Kursumlija sa Kosovom i Metohijom duga je 105 kilometara. U kopnenoj zoni bezbednosti nalazi se 19 naselja ove opštine u kojima ne zivi nijedna albanska porodica.

"OVK" je od jugoslovenske vojske uvek dozivljavala poraze

Postoji li mogućnost da albanska strana dovoljno ojača tokom proleća i leta i pretvori se u vojsku koja će se boriti za svoje "nacionalne interese"?

Iz iskustva znamo da je tzv. OVK na kraju postala potpuno neuspešna kao vojska. Uvek je od jugoslovenske vojske doživljavala poraze, nije bila u stanju da zadrži osvojene teritorije i to će se događati kad god se ti ljudi, ili njihovi naslednici, kako god se oni zvali, budu sukobili sa nekom regularnom vojskom.

DOBRO PRACENA AKCIJA

Nesto pre podne na prevoj Kula stigli su ministar odbrane Savezne Republike Jugoslavije dr Slobodan Krapovic i nacelnik Generalstaba Vojske Jugoslavije general-pukovnik Nebojsa Pavkovic. General Pavkovic je izjavio da je danasnji ulazak Vojske Jugoslavije u zonu bezbednosti dokaz sve veceg priznanja nasoj drzavi i Vojsci Jugoslavije, posebno da zajedno sa Kforom može obezbediti mir.

Komandant Druge armije general-potpukovnik Jagos Stevanovic rekao je danas da će uskoro Vojska Jugoslavije ući na Kosmet u skladu sa Rezolucijom 1224 Ujedinjenih nacija.

KRAPOVIC: SUZEN PROSTOR ZA ALBANSKI TERORIZAM

Ovo je još jedan veliki korak postepene izolacije jezgra albanskog terorizma i suzavanje prostora za njegovo delovanje. Za sada se sve odvija po dogovoru i bez problema. Ovim se razvija poverenje u nasu drzavu i armiju i ucvrscuje saradnja sa medjunarodnim mirovnim snagama - rekao je ministar odbrane dr Slobodan Krapovic. On je takođe izjavio da napreduju pregovori oko oslobadjanja dvojice zarobljenih vojnika i cetvoro civila.

Ocena generalnog sekretara zapadne vojne alijanse

ROBERTSON: NATO I SRJ SVAKIM DANOM SVE BLIZI

Rim, 26. marta Generalni sekretar NATO-a Džordž Robertson upozorio je danas da se mora nastaviti sa izolacijom i kontrolom albanskih ekstremista u Makedoniji i da im se ne sme dozvoliti da destabilizuju tu zemlju, koja je predstavljala dobar primer u regionu jugoistočne Evrope da različite etnicke zajednice mogu da žive zajedno, bez straha od izbijanja nasilja.

"NATO će osuditi albanske ekstremiste i sve one koji ih podržavaju", poručio je Robertson u govoru na jednodnevnom međunarodnom skupu koji je danas počeo u Rimu pod nazivom "Izazovi sigurnosti u jugoistočnoj Evropi".

Naglasavajući da će NATO pojačati bezbednosne mere na granici sa kosovske strane kako bi bilo sprečeno da ekstremisti ili oružje prelaze u Makedoniju. Robertson je istakao da će NATO nastaviti "sa izolacijom grupa (albanskih ekstremista), diplomatski i vojno, sve dok ne shvate da njihovo nasilje ne može i neće imati uspeha".

Pored situacije u Makedoniji, drugi prioritet za Severnoatlantsku alijansu je, prema recima njenog generalnog sekretara, uspostavljanje mira i stabilnosti u Presevske dolini. Robertson je naglasio da se mora raditi na tome da uspostavljeno primirje prele u stalni mir, do kojeg može doći samo političkim pregovorima između Beograda i oružanih albanskih grupa na jugu Srbije.

Napomenuvši da su "poverenje i vera osnovno rešenje tenzija u toj oblasti", generalni sekretar NATO-a je podržao jugoslovenske vlasti u njihovoj nameri da izgrade jedan nov odnos sa stanovništvom u toj oblasti.

Treći prioritet Severnoatlantske alijanse je uspešno izvršavanje mirovne misije na Kosovu, kazao je Robertson. On je ocenio da je situacija u pokrajini sada mnogo bolja nego što je bila, ali je istovremeno naglasio da "mir i bezbednost ne mogu da budu samo za većinu na Kosovu, već za sve, bez obzira na etnicku pripadnost".

"To znači da nasilje nad manjinskim stanovništvom mora da prestane", upozorio je Robertson.

Konstatujući da je područje jugoistočne Evrope u protekloj deceniji bilo jedno od najnemirnijih zbog čega se i naslo u centru pažnje evroatlantskih saveznika, Robertson je ocenio da danas stvari ipak drugačije stoje, jer sve vlade tog regiona veruju u osnovne principe - demokratiju, mirno rešenje krize i saradnju pri rešavanju zajedničkih problema.

"Iz tog razloga ja sam zaista uveren da će se problemi uspešno rešiti", rekao je Robertson.

U svom obraćanju okupljenima na skupu u Rimu, on se osvrnuo i na sadašnju poziciju Savezne Republike Jugoslavije u svetu, pod novim demokratskim rukovodstvom.

"Pod demokratskim vođstvom predsednika Kostunice, Jugoslavija je ponovo zauzela ravnopravno mesto, kao partner, u jugoistočnoj Evropi. Jugoslavija je ponovo članica EU i OEBS-a i sada je redovan i prihvaćen član regionalnih okupljanja", rekao je generalni sekretar NATO-a. Robertson je na kraju ocenio da odnosi SRJ i NATO svakim danom postaju sve bliži.

U očekivanju odluke Kfora

KOMPLETNO PREUZIMANJE ZONE ZAVISI OD NOVOG KOMANDANTA

BEOGRAD - Od ukupno 402 kilometra kopnene zone bezbednosti pod jugoslovenski suverenitet nije vraćeno još 130.

Rec je o 90 kilometara u sektoru B i 40 u sektoru D. Sektor B prostire se od sektora C - istok, iznad Preseva, Bujanovca i Vranja, a nalazi se na administrativnoj granici između centralne Srbije i Kosova i Metohije, to jest razdvaja ove tri i kosovske opštine Gnjilane i Kosovska Kamenica.

Sektor B, koji se nastavlja na prethodni, prostire se između opština Vranje, Leskovac i Medvedja s jedne i Kosovska Kamenica, Novo Brdo i Srbica s druge strane.

- Za razliku od sektora B, u sektoru D nije bilo problema, oružanih provokacija, upada niti boravka albanskih ekstremista. Bilo je pokušaja ubacivanja naoružanih grupa sa Kosova, ali je to sprečeno, pa je ovaj sektor potpuno čist. Naše jedinice spremne su da se vrate i na ovaj deo naše teritorije, ali čemo, kao i do sada, postovati dogovor i sačekati Odluku

komandanta Kfor - govornika "Glas" generalni sekretar Saveznog ministarstva za odbranu Milovan Coguric. Odluka generala Kabiloza u nedelju, o povratku nasih jedinica u sektore C - zapad i A bila je poslednja koju je doneo uoci isteka mandata. Novom komandantu bice potrebno vreme da se upozna s dosadasnjim predatim sektorima, nasim snagama bezbednosti i citavom KZB. To bi moglo da uspori preuzimanje kompletne zone.

Vazдушna zona ostaje

Uz kopnenu zavedena je i vazдушna zona bezbednosti od 25 kilometara. Odredbe VZB-a ostaju na snazi. Jedini izuzetak bice u vezi jednog helikoptera, vidljivo obeleženog raspoznavajucim amblemom Crvenog krsta, koji ce iskljucivo sluziti za eventualnu medicinsku evakuaciju.

Slobodan Samardžić o Kosovu i Metohiji, jugu Srbije

ALBANCI NA POTEZU

ALBANCI su krenuli da ostvare svoj naum o velikoj Albaniji. Teroristi iz razlicitih suvojski, koje se zovu oslobodilackim, pokusavaju da izazovu nered na terenu i intervenciju svojih starih saveznika, a to je NATO, kako bi na brzu ruku postigli svoje ciljeve. Dakle, jug Srbije i Makedoniju. Mejutim, ni njima sada ne cvetaju ruze. Naime, cinjenica je da NATO nije spreman da ule u ovu avanturu, da se bar formalno i na recima, videcemo da li i stvarno, drzi principa o nepovredivosti granica i da, osim toga, pokusava da ubedi teroriste da ne prave te svoje akcije, kaze u intervjuu "Nezavisnoj Svetlosti" dr Slobodan SAMARDŽIĆ, politicki savetnik predsednika Kostunice, komentarisuci situaciju na jugu Srbije.

- Mi, naravno, ne mozemo u potpunosti verovati da je to tako, ali mozemo, jos uvek imamo prostora, da vodimo diplomatsku akciju oko povlacenja terorista - bar kad je rec o nasem terenu. Mislim sada na dve opstine Srbije: Bujanovac i Presevo. I ta akcija je dala neke minimalne rezultate. Nase snage bezbednosti usle su i u deo kopnene zone, a mi cemo insistirati da se taj prostor prosiri i na opstinu Medvedja.

Prema tome, rec je o jednoj vrlo opasnoj igri na terenu, u kojoj se sam NATO nasao u nebranom grozju zato sto su njegovi sticenici postali nepocudni prema svojim nalogodavcima - bivsim saveznicima. I sada oni imaju problema da obuzdaju teroriste, kaze SAMARDŽIĆ, da obuzdaju, kako znaju i umeju, projekat velike Albanije.

NEZAVISNA SVETLOST: Povratak jugoslovenskih snaga bezbednosti u tampon-zonu duz granice s Makedonijom jedni ocenjuju uspehom nase diplomatije, dok drugi upozoravaju na opasnost da one budu izložene vatri s cetiri strane.

SAMARDŽIĆ: To jeste rizican potez u vojnom pogledu. Ne znamo da li ce ova nasa diplomatska akcija uroditi konacnim plodom, ali u tu stvar, razume se, moramo uci s odredjenim rizicima. Ovo je test i za Albance i za Kfor. Konkretnije, da se vidi da li se hoce mir i sigurnost gradjana, ili stalno podgrevanje konflikata. Ako Albanci s tri strane budu napali nase snage, prvo, one imaju nacina i sredstava da se brane. Drugo, to bi znacilo da Kfor mora da intervenise. Ako to ne ucini, propadaju svi sporazumi napravljeni s njim. U tom slucaju, nase snage bezbednosti legitimno bi mogle da intervenisu. Prema tome, stvar je otvorena. Mi smo usli u rizik, a na Kforu je da pokaze da li je spreman da odrzi mir.

NS: Ukoliko se međunarodna zajednica ne angazuje na razoruzanju terorista, moguci su i sukobi sirih razmera?

SAMARDŽIĆ: Ovo je apsolutno test za međunarodnu zajednicu i njenu sposobnost da na miran nacin resava konflikt. Naravno, cinilac konflikata sada su samo Albanci i ceo problem i jeste u tome da oni s kojima su Albanci bili u savezstvu, a to su SAD i NATO, sada povuku svoje poteze. Oni ne smeju to naglo da ucine zato sto su, ocigledno, duboko usli u veze. Ali, pred ocima celog sveta sada su odgovorni za moguće sirenje tog konflikta. Prema tome, u diplomatskom pogledu, stvari idu nama u prilog. Ne kazem da to znaci da cemo konacno ostvariti nase ciljeve, jer, jos uvek je nepouzdan to savezstvo s NATO-om. Videcemo da li su oni spremni da razoruzaju teroriste i da im efikasno sprece prolazanje kroz administrativnu granicu Kosova i Metohije prema juznoj Srbiji i kroz granicu od Kosova prema Makedoniji. Ona je do sada bila potpuno propusna - ma koliko oficiri Kfora objasnjavali da tamo hapse Albance.

NS: Sta, uistinu, Amerika i NATO nameravaju s Kosovom i Metohijom?!

SAMARDŽIĆ: Mislim da su SAD i NATO nameravali da se tamo vojno stacioniraju na duzi rok. Za njih bi bio idealan scenario da se istovremeno dogode dve stvari: da oni tu ostanu na duze vreme - i da bude mir. Ova druga stvar ne funkcioniše bas najbolje. Albanci imaju velike teritorijalne i politicke apetite, pa je celu situaciju tesko drzati pod kontrolom. Osnovni je problem, dakle, na relaciji Kfor - Albanci. Sada Kfor pokusava, preko jugoslovenskih snaga bezbednosti i preko nase diplomatske akcije, da sebe nekako pokrije - i sopstvenu odgovornost za neuspeh u svojoj misiji, koja traje vec 20 meseci.

Oni su sada suoceni s istim problemom kao i Milosevic pre tri-cetiri godine. Milosevic taj problem nije uspeo da resi. Sada je jako bitno da je "vruc krompir" Kosova prebacen na UN, na njihovu vojnu i civilnu misiju. S druge strane, oni pokusavaju da "vruc krompir" zone bezbednosti prebace nama. I mi smo ga uzeli u svoje ruke na neko vreme - dok se ne ohladi. Ali, mislim da stvar dobro ide za sada. Ako ne bude vecih konflikata - vojnih, mi cemo, fazu po fazu, ulaziti u celokupnu kopnenu zonu bezbednosti.

NS: Pominju se tri scenarija za rasplet kosovske krize. Prvi je "cecenski", po kojem bi u Evropi trajno ostala enklava nasilja; drugi operise odvajanjem Kosova od Srbije, dok se treci zasniva na gusenju ekstremizma i davanju prednosti izgradnji građanskog drustva. Kojem smo scenariju najblizi?

SAMARDŽIĆ: Bliski smo svim trima. Ali, nijedan nije povoljan za mirno resavanje problema. Jednostavno, svet je usao u dublji problem nego sto je ocekivao. Nije razumeo prirodu konflikata na Kosovu. Tamo je osnovni problem u tome sto Albanci hoce da zaokruze teritoriju, da je osvoje - i da na njoj izgrade svoju drzavu. Mejutim, to ide mimo interesa srpskog naroda. I sve dok Albanci budu insistirali na takvom scenariju, konflikti ce biti vrlo prisutni. Ako se razmislija u pravcu mirnog resavanja problema, međunarodna zajednica mora sve vise da sarazuje s nasom drzavom i da istovremeno obuzdava albanske aspiracije.

NS: Bivsi lider OVK Hasim Taci izjavio je da su sa srpskim vlastima moguci jedino pregovori o mirnom

otcepljenju Kosova.

SAMARDZIC: To nije realno zato sto se u takvom razmisljanju, jednostavno, ne priznaju interesi ove drzave, koja ne moze da odustane od svoje teritorije. Jugoslavija ce na tome uvek insistirati. Ako oni misle o drugacijem resenju, onda se mora sestiti za pregovaracki sto i razgovarati o buducem statusu Kosova. E sad, taj status Kosova nije samo pitanje izrucenja vlasti albanskim liderima. Tako su oni to doziveli. I od '90. godine naovamo njihova jedina tema je kako da dobiju tu vlast - potpunu i kompletnu. To nece nikada biti slucaj! Preciznije, moraju se respektovati interesi ove drzave i srpskog naroda, a kakav ce biti rezultat tih pregovora -to ostavljamo za buducnost.

NS: Mape "Velike Albanije" na Internet sajtu albanske dijaspore prikazuju buducu zemlju koja obuhvata i pojas oko Kosova, deo juzne Srbije, delove Makedonije, ukljucujuci i Skoplje, zatim Podgoricu, kao i teritorije u severnoj Grckoj...

SAMARDZIC: To su nerealni apetiti i niko to nece dopustiti. Nijedna drzava u okolini Albanije, koja drzi do svog digniteta i do svog pravnog sistema. Zatim, ti interesi su nelegitimni. Albanija je zemlja sa svojim granicama, Jugoslavija, Grcka, Makedonija sa svojim. Sve je to nesto sto je mejunarodno priznato. I tako ce ostati - ukoliko Albanci ne misle da zapale Balkan. Ali, siguran sam da u takvoj nameri nece imati podrsku nikoga - najmanje susednih zemalja. Niko nece pristati da mu se uzme parce zemlje. Osim toga, smatram da ce biti dovoljno realisticnosti i dobronamernosti i u mejunarodnoj zajednici, u njenim glavnim predstavnicima, da sprece ovakve planove albanskih politicara.

MOLIMO SE ZA MIR

Beograd - Povodom najnovijih traginih dogaajaja u severnoj Makedoniji, patrijarh srpski gospodin Pavle uputio je pismo mitropolitu skopskom Stefanu (Veljanovskom) i makedonskom premijeru Ljupcu Georgievskom u kome porucuje da SPC "saucestvuje u bolu i iskusenjima svih zitelja Makedonije koji su izlozeni bezakonju i teroru".

- Sa zebnjom pratimo vesti o nemirima u Tetovu i okolini. Veoma zalimo sto se iskustvo nase Crkve, drzave i naroda, koje smo tako tragicno preziveli protekle decenije, sada manifestuje i na vasem prostoru. Plaseci se toga, mi smo prssle nedelje pisali najpozvanijim svetskim drzavnicima, skrenuvsi im paznju da se terorizam, kao jednu od najvećih zala savremenog sveta, sa Kosova i Metohije preliiva i na severni deo Makedonije, s pretnjom da se prosiri i dalje. Saucestvujuci u stradanjima, bolu i iskusenjima svih zitelja vase zemlje koji su izlozeni bezakonju i teroru, i to u danima kada se pripremamo za docek praznika Vaskrsenja Gospoda i Spasitlja naseg Isusa Hrista, Njemu Raspetom upucujemo usrdne molitve da vas, zajedno sa vernim narodom, sacuva daljih napada neprijateljskih sila i podari svima tako potreban mir", stoji u pismu patrijarha Pavla koje je objavila Informativna sluzba SPC.

Prema istrazivanju Agencije Stratfor

IZVOR MAKEDONSKE KRIZE JE NA KOSOVU

Hjuston - Zapadne vlade su iskreno zabrinute da ce sukobi u Makedoniji zapaliti Balkan, navodi juce na svom sajtu teksaska firma za strateska istrazivanja Stratfor. Meljutim, izgleda da je Makedonija u stanju da savlada pobunu u kojoj ucestvuje mali broj gerilaca. Prava kriza vri u susedstvu, na Kosovu. Zapadne vlade su suocene sa potrebom da zauzdaju pobunjenike cije su stvaranje one pomogle - kao i da saraduju sa Jugoslavijom koju su pokusale da bombama privole na pokornost.

O pobunjenicima, koji se bore u Makedoniji i Presevskoj dolini na jugu Srbije, u medijima se govorilo kao o lokalnim grupama etnickih albanskih separatista. U stvari, gerilu vode i pomazu separatisti koji su se dve godine borili za odvajanje Kosova iz Jugoslavije. Sadasnje stanje, dve godine posle kosovskog konflikta, nastavak je istog rata. Ista klanovska struktura je na celu nekadasnje OVK. Komandanti su veterani ranijih ratova sa istim vezama sa trgovinom drogom koja je finansirala separatisticki pokret. Zapadne mirovne trupe sada se suocavaju sa svojim bivsim saveznicima. SAD, sa 5.500 od 8.000 vojnika NATO na Kosovu, cekaju na dan suocenja. Americke trupe su usred sektora koji je centar pobunjenickog delovanja.

Prema obavestenim izvorima, pred Amerikancima je tezak izbor: da li da se obruse na snage koje je Vasington svojevremeno pomogao, ili naci politicko resenje - uplicuci Beograd - koje ce staviti tacku na ambicije separatista o Velikoj Albaniji.

Mejunarodna krizna grupa zakljucuje u izvestaju koji ce uskoro biti objavljen: "Situacija u Presevu i Makedoniji ce ostati opasno nestabilna sve dok status Kosova ostane neresen." (Beta)

SLEDI NAJKRVAVIJI BALKANSKI RAT OD RASPADA SFRJ

Uglavnom zbog hrvatske podrške Albancima "u doba srbijanskog terora na Kosovu", znatan je broj Makedonaca koji veruju da Hrvatska potajno podrzava etnicko komadanje Makedonije i stvaranje velike Albanije, pise zagrebacki list Nacional, i nastavlja: Makedonci smatraju krivim i Stipu Mesica. Njegova nedavna izjava da je albanski terorizam posledica srpske politike, melju njima je protumacena kao dobrodosao alibi za nastavak albanskog rata protiv njihove drzave. U ratnoj psihozi koja poslednjih dana tresu Makedoniju, Hrvatska nije jedino ime na popisu potencijalnih makedonskih neprijatelja. Drama koja nagovestava najkrvaviji balkanski rat od raspada SFRJ postaje glavni argument za sirenje antiamerickog raspolozenja. Po sve cescim interpretacijama makedonskih novina, kao predvodnici ratnih okrvoja mogu se pojaviti iskljucivo albanski teroristi koji se mnoze uz juznu granicu Kosova, uz precutni blagoslov americkog dela KFOR, pise Nacional. Optuzbe su eskalirale posto su predstavnici americke vojske po stoti put ponovili kako na Kosovu ne postoje albanske teroristicke baze. Hoce li, dakle, planuti rat izmeju Albanaca i Makedonaca? - pita se zagrebacki list.

Iako je jasno da teroristicke grupe ne raspolazu topovima i tenkovima koji su nuzni za cepanje makedonske teritorije, rat

je ipak za vecinu Makedonaca vec tu. Kako smatra da KFOR i zapadnoevropski svet nisu dorasli niti albanskoj brojnosti niti albanskim politickim manipulacijama, nezvanicna makedonska javnost resenje vidi u povratku jugoslovenskih trupa na kosovsku teritoriju. Kako kazu, u Makedoniji nije bilo albanskog terorizma dok je Milosevic drzao Kosovo "zeleznom rukom", pise Nacional.

AMERIKA NIJE SPREMNA ZA NOVU VOJNU INTERVENCIJU,

Sigurno najveći nemacki strucnjak za geopolitiku Balkana, Jens Rojter, trenutno direktor Centra za demokratiju i pomirenje u Solunu, diplomatski kaze za Nedeljni Telegraf da "ne smemo biti suvise veliki optimisti" kad je u pitanju sprecavanje moguceg novog velikog rata u ovom delu Evrope:

- Svedoci smo albanskog nacionalnog pokreta koji koristi nasilje i teroristicka sredstva, a Makedonija je odgovarajuće polje za njihovo delovanje: to je mala zemlja, ima relativno slabu vojsku i nesto jacu policiju, i odlicna je meta za teroriste, jer nema straha od snazne odmazde. Odlucili su se za Makedoniju kao idealnu zrtvu.

Mogu li gerilski napadi u Makedoniji prerasti u opsti rat, u koji bi se ukljucili i Grci, i Srbi i Bugari...?

- Situacija je veoma komplikovana. To se vec dogodilo tokom Drugog balkanskog rata, ali sada su druga vremena. Najveća opasnost jeste to sto vlasti u Skoplju mogu da izgube zapadni deo teritorije. Doslo bi do stanja slicnog kao u Albaniji, gde vlasti ne kontrolisu severni deo zemlje. Bugari ne priznaju makedonsku naciju i jezik, vec samo makedonsku drzavu, ali su vec rekli da su spremni da posalju trupe u bratsku pomoc Makedoncima protiv Albanaca... Mnogi tvrde da SAD obucavaju i naoruzavaju Albance. Americki vojnici povukli su se iz Bosne, Evropljani ih napadaju da, stiteci sebe, lose rade posao na Kosovu i u tampon zoni. Koja je uloga SAD u krizi u Makedoniji?

- Makedonija ima kljucnu ulogu u regionu. Svi glavni putevi idu preko Makedonije, ako imate kontrolu Makedonije onda kontrolisete citav Balkan. Siguran sam da Amerikanci i NATO ne bi tolerisali nestanak makedonske drzave, jer bi je neki njeni susedi proгутali.

Hoce li Zapad tolerisati otcepljenje, na primer, zapadnog dela Makedonije?

- Ne. Zapad je potpuno promenio misljenje, zbog toga su i dozvolili da srpske trupe uju u deo tampon zone. Normalna procedura sada bi bila da NATO zatrazi od Saveta bezbednosti UN da prosiri njegov mandat i na Makedoniju. Mejutim, iz iskustva znamo da Vashington nije mnogo zainteresovan za jacanje uloge UN u odnosu na NATO i da ne zeli da trazi dozvolu od UN. Jasno je i da nova americka vlada nije spremna za novu intervenciju. Mozemo da ocekujemo da ce Amerikanci, ali i Evropljani, nastojati da ojacaju makedonske policijske snage, jer se na njih, ako budu dobro obucene i opremljene, mogu osloniti da ce se efikasno boriti sa albanskim teroristima.

Sta je cilj albanskih ekstremista? Da li ce pokusati da osvoje deo Makedonije, Bugarske, juznu Srbiju?

- Niko vise ne govori o svealbanskom nacionalnom pitanju osim njih. Oni smatraju da, ako nisu mogli mnogo da urade na Kosovu, mogu da pokusaju mnogo vise u Makedoniji... Poslednjih dana su se vratili na sve naslovne strane, sto je za njih veliki uspeh. Oni nemaju logican "korak po korak" program, jer, jednostavno, nemaju nacina da to ucine.

Hrvati ze le da se izdvoje iz bosanske Federacije, a Albanci stvaraju kaos u Makedoniji. U isto vreme, Amerikanci povlace svoje vojnike iz BiH, a Evropljani deluju zbunjeno...

- U pravu ste, situacije je ozbiljna. Petric ima mnogo problema sa hrvatskim nacionalistima i bice mu potrebna podrška evropskih snaga. Clanice EU su vec pomalo umorne od Balkana i nemaju dovoljno energije da nesto preduzmu svuda gde je neophodno. Zato se i moze svasta ocekivati.

Da li je moguca neka nova "dejtonska" konferencija?

- Mislim da nije. Nisu na pomolu nikakvi konkretni koraci.

Albanski knjizevnik u "specijalnoj misiji"

KADARE U ZAGREBU LOBIRA ZA ALBANSKE EKSTREMISTE

Zagreb, 24. marta. -Albanski knjizevnik Ismail Kadare (65), koji poslednjih desetak godina zivi u Francuskoj, boravi dva dana u Zagrebu povodom izlaska njegove knjige "Tri elegije za Kosovo", ali se to - slucajno ili ne - bas poklapa s objavljivanjem inicijative hrvatskog predsednika Mesica o njegovoj spremnosti da posreduje u sukobu u Makedoniji, pa su i Kadareove izjave vise intonirane politicki nego knjizevno. Naime, i na jucerasnjoj pres-konferenciji u zagrebackoj Gradskoj knjiznici Kadare je rekao da "Albanci ze le da Mesic posreduje u sukobu", jer kako je dodao: "Mesic je humanist, predsednik s vizijom buducnosti ove regije".

Uoci dolaska u Zagreb u izjavi za "Vecernji list" Ismail Kadare je izrazio oprez i nezadovoljstvo nacinom na koji njegovi sunarodnici u Makedoniji iskazuju svoje teznje, ali i on smatra da su njihovi zahtevi opravdani, o cemu je rekao:

"Legitimne teznje priznavanja konstitutivnog prava albanskog naroda u Makedoniji u potpunom su nesrazmeru s nacinom na koji se to pokusava postici. Ali treba zahvacati u dubinu, ne kazem da treba iznaci opravdanja za njihove postupke, no posredi je opravdana zelja koja se gaji tako dugo da je kriza do koje je doslo rezultat gubitka strpljenja".

Tako Kadare, u stvari, opravdava nacionalseparatisticku oruzanu pobunu Albanaca ne samo na Kosmetu, vec i u Makedoniji gde su zaista imali sva prava, ali oni i tamo ze le jos jednu svoju drzavu - kako stvari za sada stoje ukupno tri. Zato se s poprilicno naprezanja moze poverovati da je Ismail Kadare u Zagreb dosao slucajno upravo sada, a na to upucuju i izvestaji zagrebackih novina kako je Mesiceva inicijativa o posrednistvu udarna tema u svim albanskim novinama koji mu daju podršku. "To dokazuje da Mesic uziva veliko poverenje Albanaca, bilo onih u Albaniji, na Kosovu ili u Makedoniji", zakljucuje na osnovu toga danasnja zagrebacka "Republika", sto i nije neko otkrice kada se zna da je Mesic i nedavno otvoreno podrzao albanske separatiste na Kosovu i Metohiji izjavivši da je "vec vreme da Kosovo dobije svoju vladu i osamostali se".

SAD pogresno smatra da je SRJ izvor nestabilnosti u regionu

SPRECITI NOVU GRESKU NA BALKANU

pise: Geri Dempsi

Politika Vasingtona na Balkanu pokazala se tokom poslednjih osam godina poslovicno kontraproaktivna. Rezultati su ocigledni i ocituju se u sve vecoj nestabilnosti u Bosni, na Kosovu i na teritoriji Srbije i Makedonije.

Nova administracija predsednika Busa ima sansu da promeni ovaj dugogodisnji obrazac. Ona bi mogla da pocne od toga sto bi preispitala ultimatum u vidu 31. marta, koji je postavila novim demokratskim vlastima Jugoslavije.

Taj ultimatum se zasniva na jednoj odredbi Zakona o pomoci u operacijama u inostranstvu, donetog 2001. Od nove jugoslovenske vlade zahteva se da izruci bivseg predsednika Slobodana Milosevica da bi mu se sudilo za ratne zlocine pred Mejunarodnim krivicnim sudom u Hagu, umesto suljenja pred jugoslovenskim sudovima za zlocine koje je pocinio prema sopstvenoj zemlji i narodu. Dalje se zahteva da Jugoslavija podrzi sustinski lose politicko resenje u Bosni i da reformise svoju policiju, vojsku i pravosuđe u skladu sa rokovima koje je postavio Vasington - a ne rokovima koje postavljaju građani koji su sami srusili Milosevicev rezim.

Ako nove jugoslovenske vlasti ne ispune te zahteve do kraja marta, suocice se sa ponovnim uvojenjem dela americkih sankcija. One bi ukljucivale potpunu obustavu celokupne americke pomoci i, sto je znacajnije, SAD bi blokirale prijem SRJ u Svetsku banku i ostale mejunarodne institucije. Tesko je zamisliti neprikladnije vreme za uvojenje sankcija Jugoslaviji. Prosla su samo dva meseca od kada je nova vlada preuzela vlast od Miloseviceve partije u Srbiji, koja sa Crnom Gorom cini ono sto je ostalo od Jugoslavije. Nove vlasti se suocavaju s potencijalno haoticnom bezbednosnom situacijom na jugu Srbije i u susednoj Makedoniji, posto albanski gerilci koje su SAD ranije podrzavale vrse oruzane upade preko granice. Pored toga, jugoslovenska privreda je u rasulu, unistena 11-nedeljnim NATO bombardovanjem i 13-godisnjom Milosevicevom kleptokratijom i socijalistickim planiranjem privrede.

Ponovno uvojenje sankcija, povrh vec postojećih ekonomskih boljki, poslalo bi građanima Jugoslavije potpuno pogresnu poruku: da ne postoji prakticna ekonomska razlika izmeju autokratske vladavine i demokratske alternative. To bi poslalo i pogresnu politicku poruku: da ce Vasington postupati sa demokratama sa kojima se ne slaze na isti nacin na koji je postupao sa Milosevicem.

Neverovatno, ali neki analiticari u Vasingtonu, kao i poneki clan Kongresa, preporucuju i vise od sankcija. Oni tvrde da SAD treba da prestanu da se protive nezavisnosti Crne Gore ako Beograd na vreme ne ispuni zahteve iz ultimatumu od 31. marta. Mejutim, zalaganje za promenu mejunarodnih granica kao oblik politickog kaznjavanja predstavlja sumnjivu spoljnu politiku. Stavise, nije poznato da li bi udovoljavanje ultimatumu Vasingtona posluzilo bilo unutrasnjoj stabilnosti bilo istorijskom razumevanju u Jugoslaviji. Mora se imati na umu da je Milosevic, uprkos nasilju i siromastvu koje je prouzrokovao, osvojio 37 odsto glasova biraca na proslim predsednickim izborima. Njegovo izrucenje Tribunalu UN, za koji vecina Srba smatra da je okrenut protiv njih, moglo bi da izazove reakciju nacionalista ili građanske nemire. To bi ugrozilo novu jugoslovensku vladu koja se prihvatila zastrasujuce teskog zadatka ekonomskih i politickih reformi.

Tako se mora imati na umu da propaganda koju je Milosevicev rezim izbacivao 13 godina nije spontano izgubila uticaj samim rusenjem Milosevica. Ako bi on bio izrucen, mnogi Jugosloveni bi ga smatrali zrtvom politicki motivisanog lova na vestice koji je organizovao Zapad. Mejutim, ako bi mu se, umesto toga, sudilo u zemlji, najpre zbog ekonomskih i politickih krivicnih dela, mnogi Jugosloveni bi imali prilike da se licno uvere u njegove stvarne zlikovacke postupke. To bi stvorilo ne samo manje politicki uzavrelu atmosferu za njegovo kasnije suljenje za ratne zlocine, vec bi takvo suljenje mozda postalo obaveza. Pored toga, vrlo je verovatno da bi Jugosloveni u buducnosti bili manje spremni da negiraju zlocine koje je Milosevic pocinio u njihovo ime.

Vreme je da se Vasington oslobodi svoje refleksne pretpostavke da je Beograd i dalje glavni izvor nestabilnosti na Balkanu. On to nije. Danas postoje dva glavna izvora nestabilnosti: albanski nacionalizam, koji je ohrabren nesretno osmisljenom intervencijom NATO na Kosovu, i neodrzivi mirovni plan koji je Vasington nametnuo Bosni pre pet godina. Traziti od jugoslovenskih demokratskih vlasti da primaju naređenja od Vasingtona u sadasnjim okolnostima na Balkanu isto je sto i baviti se otpalim noktom dok pacijent krvari i nalazi se u zivotnoj opasnosti zbog teskih povreda. Nadajmo se da ce Busova administracija to shvatiti, postaviti prioritete na njihovo pravo mesto i preispitati svoj sramni ultimatum.

Mitropolit crnogorsko-primorski dr Amfilohije Radovic o drami Crne Gore

NIJE LAKO S BOGOM RATOVATI

Njegovo visokopreosvestenstvo mitropolit crnogorsko-primorski gospodin dr Amfilohije Radovic govori o situaciji na Kosovu i Metohiji i Crnoj Gori, prevrtljivosti predsednika Crne Gore Mila Djukanovica, ali i nezainteresovanosti i sporosti nove vlasti za resenje kosmetskog problema.

Nasrtaji na lica i imovinu Mitropolije crnogorsko-primorske sve su cesci i cesci. Vlast u Crnoj Gori, cini se, ne pokazuje zelju da ih spreći?

- Nazalost, to su isti oni ljudi koji su do juce ubijali Boga u ljudima i odgonili batinama narod od Crkve. Isti ti ljudi, s istom ideologijom, onda militantno-ateistickom, a sada perfidnom, nacional-paganskom, "dukljanskom" mitologijom, pokusavaju da obave isti posao. Onda, progoneci Crkvu svim spoljanim sredstvima, a sada pokusavajući da iznutra ugroze i razore jedinstvo Crkve i njen vjekovni poredak. Naravno, ako im juce to nije uspelo, kad su imali ogromnu moc i elan, utemeljene na tom militantnom ateizmu, nece moci ni danas, jer vise su izgubili snagu. Mejutim, mogu da zbnuju ljude i pokusaju da sprece Crkvu da ostvaruje svoju misiju, ali samo zakratko i privremeno. Mitropolija crnogorsko-primorska, koja vjekovima dejstvuje pod raznim uslovima, bila je i ostala kicmena mozdina Crne Gore i svako ko nju ugrozava - ugrozava i bice Crne Gore, njeno dostojanstvo, a to nije jednostavno. Nije lako s Bogom ratovati, jer ti koji tako rade ponovo su objavili rat Bogu, a zna se kako su kroz istoriju završavali bogoborci.

Da li je na delu pokusaj unijacenja Crne Gore?

- O unijacenju u nekom klasicnom smislu ne moze biti govora. Melutim, to je unijacenje jednog modernog tipa. Nasi prostori se unijate preko sekularizovanog nacina misljenja i zivljenja koji imaju svoje izvoriste u savremenom Zapadu, utemeljenom na onome sto je Dostojevski, jos u proslom vijeku, nazvao "rimskom idejom". Sustina stare, paganske "rimske ideje", pa i savremene, sekularisticke, novog tzv. poretka, jeste imperijalno sirenje, zedj za gospodarenjem svijetom. To je stara rimska imperija imala, pa su i sve ostale imperije kroz istoriju grajene po njenom principu. To je, nazalost, uslo i u strukture rimskog hriscanstva i to je do danas ostalo njegovo svojstvo, koje se manifestuje preko mesta i polozaia koje ima univerzalisticka rimokatolicka ideja, inkarnirana u rimskom papi, rimskom primatu.

To se manifestuje i preko savremenog evro-americkog dviga za gospodarenjem svijetom, preko proglasavanja evro-americkog nacina zivljenja za jedini ispravni i spasonosni u svijetu. Gledano s duhovne i socioloske strane, savremeni vojni savezi, kao sto je NATO i ponasanje Amerike, nijesu nista drugo nego nastavak srednjovjekovnih krstaskih ratova. U nacelu, moglo bi se reci da je i danasnji Haski tribunal proizetak srednjovjekovne inkvizicije. Del Ponteova po svom ponasanju nije nimalo drugacija od ponasanja spanskih inkvizitora u 16. i 17. vijeku.

Kako u svetlu "imperijalne najezde" ocenjujete situaciju na Kosovu i Metohiji?

- U kontekstu s imperijalnom najezdom mocnika, koji savrseno racionalno koriste sva moderna sredstva da zagospodare svijetom, mali narodi, pa meju njima i siptarski, igraju ulogu "monete za potkusurivanje", odnosno ulogu Smerdjakova iz "Brace Karamazovi". Podsecam, Smerdjakov ubija oca, jer je radi "visih ciljeva" moguće sve uraditi. Bojim se da je deo albanske populacije na Kosovu i Metohiji u ulozi Smerdjakova, koji završava najprijavije poslove NATO-a, da bi NATO ostao čistih ruku i oprao ih u krvi pravедnika, kao Pilat u krvi Hristovoj, a u isto vrijeme da bi ostvario svoje imperijalne ciljeve. Nije mocnicima ni do Albanaca ni do Srba, vec do ostvarenja svojih interesa. One, koji im u ostvarenju tih interesa vise sluze, njih prihvate i iskoriste, a onda ih odbace kao staru krpnu, gazeci po narodima.

Iako je nova vlast obecala da ce resavanje kosovskometohijskog problema biti jedan od prioriteta, stice se utisak da je Kosmet ipak ostao u zapecku?

Kosmetski Gordijev cvor nije lako razrijesiti. Melutim, nova vlast nema opravdanja za toliku lezernost, nezainteresovanost i sporost u iznalazenju puteva razrijesenja na Kosmetu, bar tako izgleda ljudima koji stradaju i pate.

Odricu se Kosmeta

Kosovo i Metohija i Crna Gora su vjekovima organski bili vezani, takoreci pupcanom vrpcom. Tako su i danas ostali. Od Kosmeta zavisi sudbina Crne Gore i obratno. Vladika Rade je izrekao proroku misao polovinom proslog vijeka koja glasi: "Oj Kosovo, grdno sudiliste, nasred tebe sodom zapusio", kao da je svojim ocima gledao ono sto se danas događa na Kosmetu, ali i kao da je gledao ono sto se desava u Crnoj Gori, kojoj se sudi na Kosmetu.

Zvanicna Crna Gora danas se odrice Kosova i Metohije i svojim cinjenjem ili necinjenjem potpomaze propast Kosmeta, a samim tim nesumnjivo potkopava i sopstvene temelje - svoju drzavnost, dostojanstvo, samosaznanje, duhovnost i kulturu. Tuzno je da zvanicna Crna Gora postaje saucesnik u strasnom zlocinu koji je izvršen na Kosmetu.

Djukanoviceva prevrtljivost

Milo Djukanovic je organizovao referendum 1992. godine i potpisnik je zabljackog Ustava. On je sve vrijeme ustolicavao Slobodana Milosevica i bez njega Milosevic skoro dvamandata ne bi mogao biti predsjednik savezne drzave. Djukanovic je isplivao 1997. i 1998. godine na talasu zajednistva Srbije i Crne Gore i tako zadobio apsolutnu vlast. Sad je krenuo nekim novim putem koji je u sustini negacija svega onoga sto je obecavao i radio poslednjih osam godina, i to je njegovo pravo, samo ne znam koliko je to dobro za Crnu Goru i njega kao covjeka, da tu svoju prevrtljivost ugrađuje u bice Crne Gore.

BITKA ZA TETOVO

Albanska pobuna u susednoj Makedoniji jos uvek ne znaci da je plod svesnog americkog plana. U zapadnoj Makedoniji Amerikancima se desio "bloubek" (blonjback), desio im se Osama bin Laden. "Bloubek" je izraz koji je prva, za internu upotrebu, skovala CIA: u prvobitnoj verziji odnosio se na nusefekte aktivnosti koje je CIA skrivala od americke javnosti. Talibani su sjajan primer "bloubeka", neceg sto vam se u letu vraca, kao kad pljunete kroz prozor automobila u pokretu i katkad po licu dobijete sto ste zaslužili. Kada je makedonski premijer Ljupce Georgijevski optuzio Zapad da u Makedoniji stvara nove talibane, bio je nehotice u pravu. Samo nije islamski fanatizam to sto bivse avganistanske teroriste vezuje sa UCK, vec dugacki americki prsti u njihovom stvaranju.

Borbeni helikopteri MI 24 pristigli iz Ukrajine sa kompletnim posadama, u jeku bitke za Tetovo, nisu ni poleteli sa aerodroma Petrovac kod Skoplja. Nije bilo potrebe, jer su makedonska armija i policija nekako uspele da potisnu albanske teroriste prema Sar-planini - uz pomoc starih bugarskih tenkova (neispravnih, poklonjenih i neadekvatno naoruzanih rariteta T 34, poznatih jos jedino albanskoj vojsci i samo cetiri solidno opremljena T 55), diskretno doturenih, obavestajnih podataka NATO-a i skromne vojne pomoci u municiji i minobacackim granatama. Da su tri obecana i placena helikoptera iz Grcke stigla na vreme, okrsaja u Tetovu, mozda, ne bi ni bilo.

"Albanski ekstremisti, pripadnici takozvane Oslobođilacke narodne armije, ostavili su za sobom ranjene i nesahranjene saborce kojih, prema prvim, i jos nepotvrđenim policijskim izvestajima, ima i nekoliko stotina", kaze predsednik Demokratskog saveza Pavle Trajanov, nekadasnji ministar makedonske policije, dodajuci: "Teroristi imaju velike gubitke jer su na silu regrutovali muskarce iz okolnih sela koji nisu bili pripremljeni za okrsaj sa armijom i policijom."

Makedonska armija koja broji oko 15 000 nedovoljno obucenih i slabo naoruzanih vojnika i 60 000 rezervista, pretrpela je relativno malu stetu, ako se izuzme vazduhoplovstvo koje je izgubilo trecinu letelica kada se pre nekoliko dana jedan transportni helikopter srusio, udarivši u dalekovod nadomak Tetova.

U sastav oruzanih snaga Makedonije ulazi jedva nesto više od 150 oklopnih i transportnih vozila proizvedenih u SSSR-u i SAD, devet recnih patrolnih camaca. Buduci da je u armiji procentualno i veliki broj Albanaca, mogao bi se očekivati veliki broj dezertera ukoliko albanski teroristi jos zesce nastave da se bore i moglo bi da doje do cepanja i raspada oruzanih snaga Makedonije.

Prijateljski stisak

Makedonska policija (ukupno: 7 000 redovnog sastava i oko 9 000 rezervista bolje je konsolidovana, izmeju ostalog i zato sto je u njoj manje Albanaca) uspela je da presretne kamion pun raznovrsnog oruzja namenjenog teroristima u Skoplju koji jos cekaju signal.

Manje zrtava cak i od makedonske armije imali su pripadnici Kfora. Pre nego sto su albanski teroristi stigli nadomak Tetova, jedan vojnik Kfora lakse je ranjen kada su se Nemci povlacili iz kasarne u centru grada.

Za razliku od Nemaca koji su se preselili samo nekoliko kilometara na jugoistok, austrijski i svajcarski vojnici dobili su narejenje od svojih vlada da se spakuju i odu na Kosovo i Metohiju, preko granicnog prelaza "Djeneral Jankovic".

Medjutim, plan je donekle izmenjen jer su albanski teroristi 18. marta obekali da ce zauzeti i pomenuti granicni prelaz ukoliko Kfor u roku od 24 sata ne otvori granicu izmeju Makedonije i Kosova.

Granica sa Kosovom nije otvorena, pretnja terorista zasad nije ostvarena, a ranjenih nema ni meju vojnicima Kfora koji s kosovske strane patroliraju pogranicnim pojasom. Pripadnici americkog kontingenta medjunarodnih mirovnih snaga na Kosovu i Metohiji "proslavili" su se hapsenjima albanskih terorista. Pre svega, hvatanjem cetiri tanusevska "komandanta" cija imena nisu saopstena, ali se zna da nijedan od njih nije Dzevad Hasani, organizator teroristickih akcija u Makedoniji. Pritvoreni su vecinom Albanci iz Makedonije, borci "rasformirane" Oslobojilacke vojske Kosova, ali ima i pripadnika albanskih specijalnih jedinica "Crne kobre" koji u Tropoji imaju kamp za obuku.

NATO ce uskoro poslati dodatne trupe koje ce biti rasporejene duz juzne granice Kosova i Makedonije, jer "cvrsto stojimo iza demokratski izabrane vlade u Makedoniji". Koliko ce novih vojnika doci, Dzordz Robertson, generalni sekretar NATO-a, nije hteo da kaze 19. marta posle sastanka sa Srjanom Kerimom, ministrom spoljnih poslova Makedonije, koji je u Briselu rekao da ce Makedonija biti u stanju da se sama brani, kada NATO prekine snabdevanje albanskih terorista. Sjedinjene Americke Drzave, kao sto rece Ricard Baucer, portparol Stejt dipartmenta, nece poslati svoje vojnike s Kosova, kako bi pomogli makedonskoj vojsci u borbi protiv ekstremista jer to nije u skladu sa mandatom Ujedinjenih nacija. Naci ce se drugi nacini da se makedonska vlada pomogne.

U procepu

Mejutim, makedonska vlada pritisnuta je raspolozenjem Makedonaca koji sve glasnije pitaju zasto u svojoj zemlji trpe nekoliko hiljada stranih vojnika koji ocigledno nemaju nameru da ih zastite od albanskih terorista kada je to, navodno, bio jedan od glavnih razloga njihovog dolaska u Makedoniju. Policija, vojska i makedonske vlasti smatraju da sa albanskim teroristima pregovora nema i ne moze da bude koliko god da to mejunarodna zajednica prizeljkuje.

Njihovo uverenje je tako snazno da je Ljupco Georgijevski, premijer Makedonije, kome politicki protivnici ostro prebacuju koalaciju sa predsednikom Demokratskog pokreta Albanaca Arbenom Dzaferijem, bio podstaknut da se obrati grajanima Makedonije 19. marta:

"Izgovoricu i ponudicu na stotinu dokaza da se radi o dobro planiranoj agresiji sa Kosova. Osnova ovakve terminologije je jednostavna. Ako se prizna da se radi o agresiji, u vodu pada celokupna politika mejunarodne zajednice na Kosovu u poslednje dve godine. Nama nije mnogo zao. Mejutim, cinjenice govore da su zapadne demokratije stvorile nove talibane u narucju Evrope."

Jedino je Karl Bilt, specijalni izaslanik UN za Balkan, imao toliko razumevanja za situaciju u Makedoniji da je sukob "makedonskih oruzanih snaga i albanskih ekstremista" nazvao pravim imenom - rat. "Kako drugacije da ih nazovem? U Tetovu se vodi rat", rekao je Bilt koji smatra da je makedonsko rukovodstvo s pravom razocarano akcijama UN i NATO-a.

Italijanski ministar spoljnih poslova Lamberto Dini tvrdi da je Makedonija zrtva teroristickih akcija ekstremistickih, prevratnickih snaga i preporucio da se ispita uloga OVK u svemu tome.

Ali, to je bilo pre nego sto je Joska Fiser, ministar spoljnih poslova Nemačke, odbacio optuzbe Georgijevskog. Pre nego sto je mejunarodna zajednica pocela da vrsi pritisak na makedonsku vladu ne bi li je, ipak, privolela na pregovore sa albanskim teroristima.

Oni imaju sve

Nekako u isto vreme, Arban Dzaferi dao je svoje vijenje ko su zapravo albanski teroristi u zapadnoj Makedoniji.

"To su samo normalni zitelji zapadne Makedonije kojima je makedonska ugnjetacka politika dosla do nosa. U svom ocaju oni su posegli za oruzjem. Ti mladi ljudi koji su donedavno demonstrirali, sada su podgovoreni da zrtvuju svoj zivot za slobodnu i demokratsku Makedoniju", rekao je, izmeju ostalog, Dzaferi nemackom nedeljniku Njelt am Sontag.

Po misljenju lidera DPA makedonski Albanci imaju malo toga sto im je zajednicko sa kosovskim Albancima i svi zapadni politickari koji veruju da je cilj stvaranje Velikog Kosova, naprosto grese.

"Svi nasi Albanci imaju isti cilj: menjanje makedonskog Ustava, federacija u kojoj ce Albanci imati pravo na samoopredeljivanje i mogucnost za referendum za otcepljenje", pojasnjava Dzaferi.

Nesposobna da nase resenje, mejunarodna zajednica oprezno daje signale da joj se ideja o promeni makedonskog ustava cini prihvatljivom. Na taj nacin "makedonski problem" dobio bi, bar prividno, legalniji tok koji se uklapa u demokratska nacela na kojima pocivaju razvijene zapadne zemlje.

"U razvijenim demokratijama promena Ustava je sasvim normalna stvar", rekao je 21. marta Karl Bilt nagovestavajući da bi za Makedoniju mozda bilo dobro da postane federacija u kojoj bi Albanci bili drzavotvorni narod sa svojom federalnom jedinicom.

Ipak, Makedonija nije, bar ne toliko, razvijena demokratska zemlja. Cinjenica je da Albanci, koji su nacionalna manjina u

Makedoniji (cine - prema zvaničnoj statistici - oko 23 odsto ukupnog stanovništva, mada Albanci tvrde da ih je više) zaista na svim nivoima političke vlasti aktivno učestvuju. Potpredsednik makedonske vlade je Ibrahim Bederini, zamenik ministra odbrane je Kadri Kadriu, a Elmazi je zamenik ministra policije. Direktorsko mesto u Generalstabu makedonske armije takođe pripada general-majoru Zehadinu Tusiju. Albancima je dato da imaju čak i poseban univerzitet u Tetovu. Dve trećine makedonske granice (ne)kontrolisu strane trupe, a na polovini teritorije deluju dobro organizovani albanski teroristi koji su odlično povezani sa albanskim političarima u Makedoniji, Albaniji, na Kosovu i onima koji žive u Zapadnoj Evropi, SAD i Kanadi.

Koliko god da je makedonska vlada spremna na svaki oblik saradnje sa međunarodnom zajednicom kao i sa Albancima, ona, zasad, ne pristaje da pregovara sa teroristima, ali ni da pokrene proceduru za izmenu ustava koja treba da dovede do promene državnog uređenja Makedonije. Takođe, Makedoncima niko ne može garantovati, da bi s obzirom na malobrojnu i loše opremljenu vojsku i policiju, bila u stanju da se odbrani ukoliko bi, zasad, "mirmi" susedi Bugarska i Grčka procenili da je "pravi trenutak" da umarsiraju u istočnu Makedoniju da tamo "zavedu red" po svom nahođenju. Od toga kako će se makedonska vlada postaviti u ovoj krizi zavisi ne samo opstanak makedonske države, već i mir u ovom delu Evrope.

LIDIJA KUJUNDZIC - NIN

Na koji način Siptari prave veliko Kosovo

PRISTINA U SRCU NOVE DRŽAVE

BEOGRAD- Kosovski Siptari odavno kao cilj ne navode stvaranje velike Albanije. Razlog tome nije, kako se obično smatra, činjenica da je Albanija zaostala i siromasna, a obrazovni, kulturni i životni standard njenih stanovnika znatno ispod onoga koji imaju Siptari u Jugoslaviji i Makedoniji. To bitno utiče samo na to da centar buduće države bude Pristina, a ne Tirana.

Siptari su shvatili da svet neće prihvatiti stvaranje velike Albanije, niti novo menjanje granica na Balkanu, pa pribegavaju lukavstvu. Pod plastom ostvarivanja ljudskih prava borili su se za, i misle da su uz pomoć Unmika stvorili, Kosovo nezavisno od Srbije i Jugoslavije.

Potom su uzeli oružje da bi tražili ta prava za svoje sunarodnike u Bujanovcu, Medveji i Presevu. Sledeća faza je Makedonija, a naredni potez, tvrdi izvor "Glasa" iz Pristine, biće traženje autonomije za, kako kažu, etničke teritorije Siptara u Crnoj Gori. Drugim rečima, oni su projektovali kao cilj oduzimanje delova teritorija na jugoistoku Srbije, u Makedoniji i Crnoj Gori.

Plan Siptara je da Kosovu i Metohiji, koju zovu "Kosova", pripoje tri "autonomne oblasti": "Dardaniju", "Iliridu" i "Malesiju". "Dardanija" bi obuhvatila opštine Bujanovac, Medveju i Presevo, na koju se nadovezuje "AO Ilirida" s opštinama Tetovo, Gostivar, Kicevo, Debar i Struga. Oblast "Malesija" proteže se od raske oblasti do Jadranskog mora i obuhvata, između ostalih, Plav, Gusinje i Ulcinj. Tek posle toga razgovaralo bi se o ujedinjenju s Albanijom, pod uslovima koje će diktirati Pristina.
